

LBRIS

We know
books

Chien Pourri

Text by Colas Gutman and illustrations by Marc Boutavant

© 2013, l'École des loisirs, Paris

Published by arrangement with Livia Stoia Literary Agency.

All rights reserved.

© 2026, Editura Frontiera, pentru prezenta ediție în limba română

Orice reproducere a acestei lucrări, parțială sau integrală, prin orice mijloace,

nu poate fi realizată decât cu acordul explicit al Editurii Frontiera.

Redactor: Ilinca Gângă

DTP: Liviu Stoica

Lector: Ileana Achim

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GUTMAN, COLAS

Cuțu Puturos / Colas Gutman ; il. de Marc Boutavant ;

trad. din franceză de Anca-Maria Pănoiu. - Voluntari : Frontiera, 2026

ISBN 978-630-6669-24-0

I. Boutavant, Marc (il.)

II. Pănoiu, Anca-Maria (trad.)

087.5

Acest volum, publicat în cadrul Programului de susținere a publicării „Martha Bibesco”,
a beneficiat de sprijinul Ambasadei Franței în România și al Institutului Francez din România.

**Liberté
Créativité
Diversité**

De asemenea, a beneficiat de sprijin în cadrul Programului de susținere a publicării
derulat de Institutul Francez din Paris.

Colas Gutman

Cuțu Puturos

Ilustrații de Marc Boutavant

Traducere din limba franceză de
Anca-Maria Pănoiu

editura Frontiera

Cuprins

Cuțu Puturos cade de fraier	7
Cuțu Puturos cade rău de tot . . .	19
Cuțu Puturos cade-n capcană . . .	27
Cuțu Puturos cade-n belele	33
Cuțu Puturos cade la țanc	45
Cuțu Puturos cade-n picioare . . .	51

Cuțu Puturos cade de fraier

Cuțu Puturos s-a născut într-un tomberon și pe seama lui umblă o sumedenie de zvonuri: ba că l-au abandonat părinții, ba că putea a sardine, ba că încurcă stânga cu dreapta. Toate sunt adevărate, și nu numai: Cuțu Puturos mai e și plin de purici, plus că nu pleacă nicăieri fără o gașcă de muște după el. Și totuși, sub lațele acestui animal fără noroc se ascunde o ființă blândă și afectuoasă.

De altfel, nu rareori i se întâmplă să se creadă labrador.

Din păcate, înfățișarea lui de zdreanță veche îi face să dea înapoi până și pe cei mai curajoși dintre

copii. Cuțu Puturos își împarte tomberonul cu Măț Turtit, alt amărât lovit de soartă, călcat de camion pe când avea trei luni. Prietenul acesta se încăpățânează să-i propună aceleași și aceleași jocuri:

- Ne jucăm de-a mîța?
- Păi nu, că io-s cățel.
- Atunci, de-a mîța cocoțată?
- Păi nu, că nu-s copac.

Bietul Cuțu Puturos! Nimic nu pricepe și pace. Dar într-o bună zi găsește în tomberon o curelușă veche și asta îi stârnește o întrebare ciudată:

— Spune-mi, Măț Turtit, de ce au câinii lese?

— Pentru că au stăpâni, Cuțu Puturos!

— Ce-i aia?

— Nu știi ce-i aia stăpân?

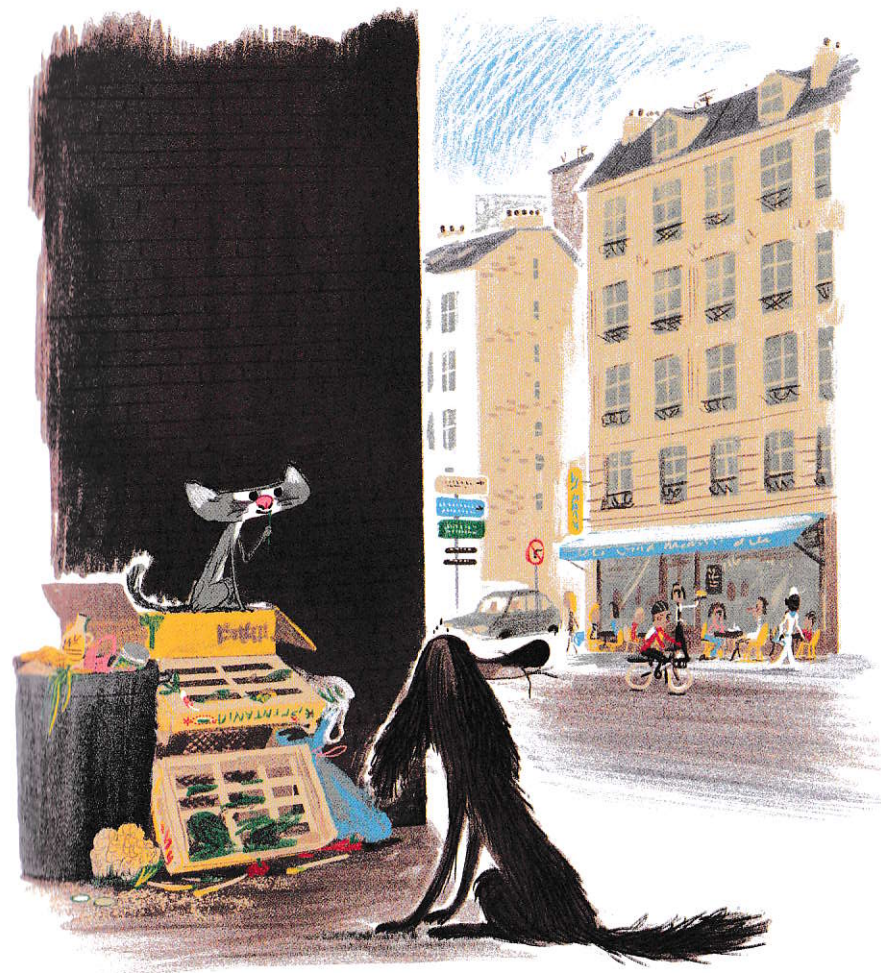
— Nu.

Nici n-apucă bine să spună, că și încep să-i șiroiască lacrimile pe bot. Simte că stăpânul e ceva important, ceva ce toți câinii cunosc, numai el nu. Ca să mai prindă curaj, înghite un iaurt expirat și o coajă veche de banană.

— Nu-ți face griji, îți explic eu, îl liniștește Mât Turtit.

Mai târziu, cu o conservă de carne și trei cutii de ravioli la activ, Cuțu Puturos visează la un stăpân care să-l iubească și să-i dea bobite.

— Mât Turtit, nu cumva se-aruncă și stăpâni la tomberon, din întâmplare?

— Nu, Cuțu Puturos, ca să-ți găsești stăpân trebuie să bați lumea-n lung și-n lat.